

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.356280

РОЗРОБКА НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ВАРТОСТІ КОМПАНІЇ (стор. 6–13)

Іоргачова М. І., Ковальова О. М., Кірсанова В. В., Бондаренко П. В., Добриніна А. В.

Об'єктом дослідження є проблематика, пов'язана з управлінням вартістю компанії з метою її підвищення за умов мінливого економічного середовища.

Однією з ключових сучасних проблем є необхідність розроблення та впровадження можливих дієвих напрямів підвищення вартості компанії, оскільки саме вартісний приріст компанії можна розглядати у якості базового індикатора її ефективності. З іншої сторони, недостатній рівень уваги щодо комплексного управління чинниками формування вартості компанії зумовлює послаблення її конкурентних позицій, а також погіршення її інвестиційної привабливості.

У процесі виконання дослідження застосовано інструментарій структурного та логічного аналізу, прийоми критичної оцінки та систематизації, методи фінансово-коефіцієнтного та вартісного аналізу, а також сценарні та експертні підходи.

За результатами дослідження сформовано сукупність дієвих рекомендацій щодо формування напрямів зростання вартості компанії, які є ключовими драйверами її підвищення. Визначено, що використання компанією цих напрямів сприятиме підвищенню її вартості, а також створенню додаткової економічної цінності. Також, проведено прогнозування ефекту впровадження даних напрямів, що дозволяє оцінити можливе потенційне значення зростання вартості компанії та забезпечити підґрунтя для прийняття подальших ефективних управлінських рішень.

Отриманий позитивний результат дослідження забезпечується завдяки поєднанню аналізу індикаторів та ключових драйверів створення вартості, інструментів оцінки вартості та прогнозних розрахунків майбутньої динаміки вартості. В свою чергу, розроблені напрямки підвищення вартості компанії доцільно використовувати в сучасних умовах управління вартістю. Вони, на відміну від існуючих, мають універсальний характер, сприяють раціоналізації використання ресурсів та більш точному визначенню впливу ключових факторів на кінцеву вартість компанії.

Ключові слова: вартість компанії, вартісно-орієнтоване управління, драйвери вартості, стратегічні напрями, зростання вартості.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.358682

РОЗРОБКА ПРІОРИТЕТНОГО ІНСТРУМЕНТУ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛІДЕРСТВА У СТАЛОМУ РОЗВИТКУ В ТУРИСТИЧНИХ ТА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИХ ПІДПРИЄМСТВАХ (стор. 14–24)

Гурман О. М., Кирнасівська Н. В., Маслиган О. О., Кулініч Т. В., Попович О. П.

Об'єктом дослідження є процеси забезпечення лідерства у сталому розвитку та пов'язано з цим управлінської взаємодії лідерів підприємств у сферах туризму та готельно-ресторанного бізнесу. У межах дослідження розглядалась проблема налагодження управлінської взаємодії лідерів підприємств туризму та готельно-ресторанного бізнесу та формування їх ефективного впливу на підлеглих. Крім того враховані умови, коли домінує орієнтація на екстенсивне використання природних ресурсів за одночасного прагнення до інтеграції у європейський економічний простір, де пріоритетом виступає сталий розвиток.

Представлене авторами дослідження спрямоване на пошук моделі, яка може розглядатись як інструмент забезпечення лідерства у сталому розвитку шляхом інтеграції індивідуальних уявлень лідерів про бажаний стан підприємства у єдине бачення. Передбачається, що це бачення транслюється на стратегічному, координаційному та операційному рівнях, а також збалансує та забезпечує результативну управлінську взаємодію його лідерів.

У цьому дослідженні формалізовано оптимальні шляхи досягнення лідерства у сфері сталого розвитку туристичних та і готельно-ресторанних підприємств. Ці результати пояснюються тим, що:

– інтеграція інтересів лідерів у спільне стратегічне бачення дозволяє узгодити їхні дії на всіх рівнях взаємодії;

– формалізація взаємозв'язку між впливами лідерів і результатами сталого розвитку демонструє ефективність коаліційних пропозицій та їх внесок у підвищення значення Triple Bottom Line;

– трансляція бачення сталого розвитку у конкретних управлінських діях забезпечує послідовне зростання показників TBL, навіть за неідеальних умов.

Отримані результати можуть бути використані у практиці управління, але в умовах, коли підприємства туризму та готельно-ресторанного бізнесу мають формалізовані коаліції лідерів, а їх власники демонструють готовність до інтеграції принципів сталого розвитку у діяльність.

Ключові слова: сталий розвиток, лідерство, конфлікти, стратегічний рівень, теорія ігор, візія.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.359334

КОМПОЗИТНА ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОЇ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ЦИРКУЛЯРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ У ПЛОЩИНІ «ЕКОНОМІКА – ЕКОЛОГІЯ – СОЦІУМ» (стор. 25–34)

Сусліков С. В., Кучинський В. А., Глізнуца М. Ю., Вознюк Є. О., Братух О. В.

Об'єктом дослідження є економічна результативність процесів циркулярної трансформації промислових підприємств. Проблема полягає у відсутності інтегрованого підходу до оцінювання циркулярності, що ускладнює виявлення міжвимірних дисбалансів, обмежує аналітичну узгодженість показників і знижує якість управлінських рішень на рівні підприємства. У роботі здійснено композитне оцінювання економічної результативності циркулярної трансформації промислових підприємств у вимірі «економіка – екологія – соціум».

Запропоновано композитний індекс CEI-360, який поєднує систему індикаторів, min-max нормалізацію, блокове зважування та агрегацію з обмеженою міжблоковою компенсованістю. Додатково введено коефіцієнт структурного балансу, що дає змогу розмежовувати загальний рівень результативності та ступінь узгодженості змін між економічним, екологічним і соціальним вимірами. Емпіричну базу становлять панельні дані п'яти українських промислових підприємств різних галузей за 2015–2025 рр. із використанням сценарного моделювання на 2026–2030 рр. Результати засвідчили зростання у 2015–2021 рр., системний спад у 2022 р. (–15,7%) та подальше диференційоване відновлення у 2023–2025 рр. із перевищенням докризового рівня. Сценарний аналіз підтвердив стійку перевагу циркулярно-кластерної траєкторії розвитку над інерційною (до +0.108 пункту CEI-360 у 2030 р.).

Оригінальністю дослідження є формування інтегрованого інструментарію оцінювання циркулярної трансформації з урахуванням міжвимірної узгодженості. Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання для стратегічної діагностики, порівняльного аналізу, моніторингу динаміки та обґрунтування управлінських рішень щодо пріоритетів циркулярного розвитку підприємств.

Ключові слова: циркулярна трансформація, економічна результативність, економічний розвиток, інноваційний потенціал, конкурентоспроможність підприємства, цифровізація.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.359511

ОЦІНКА ВПЛИВУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ БРЕНДУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ВИРОБНИЧИХ РЕСУРСІВ (стор. 35–42)

Чечель О. М., Башук А. І., Проданик В. М., Невалов А. Г., Оберемок О. С.

Об'єктом цього дослідження є управлінські процеси, пов'язані з розвитком бренду на підприємствах, які розглядаються як елемент їхньої стратегічної діяльності. Робота направлена на визначення основних аспектів брендингу, зокрема у контексті стратегічного розвитку виробничих компаній. Оскільки однією з ключових проблем є знаходження ефективніших підходів до використання бренду для збільшення продуктивності виробництва.

У дослідженні були використані різноманітні методи, такі як опитування, інтерв'ю, а також кейсовий та кореляційний аналіз. Дослідження, проведене всебічно, виявило, що інтеграція бренд-стратегії у загальну концепцію розвитку компанії сприяла покращенню ефективності залучення як матеріальних, так і людських ресурсів. Згідно з даними опитування, близько 70% респондентів вважають, що стратегічне управління брендом повинно бути одним із основних чинників для забезпечення стабільності виробництва. Кореляційний аналіз додатково підтвердив сильний зв'язок між інвестиціями в брендинг компанії та зростанням продуктивності праці, який становить 0,81. Такі результати можна пояснити з точки зору не лише комунікаційної, а й інтеграційної функції виробничого брендингу. Він сприяє створенню уніфікованої системи цінностей, посилює рівень мотивації персоналу, а також стимулює розвиток інноваційної культури. Воєнний стан в Україні загострив прояви впливу підприємств на суспільство: бренд став втіленням довіри з боку партнерів і споживачів. Це дозволяє компаніям зберігати високий рівень конкурентоспроможності попри соціально-економічну та політичну нестабільність.

Отримані результати можуть бути застосовані на практиці в умовах розробки концепцій бренд-менеджменту та принципів виробничої політики окремих підприємств. Проаналізовані дані можуть бути залучені у процес розробки моделей інтегрованого менеджменту, що є симбіозом брендингу та політики цифрової трансформації.

Ключові слова: кореляційний аналіз, інноваційна культура, інтеграція бренд-стратегії, виробничі резерви, інтегроване управління ресурсами, бренд-стратегія.

ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.356142

ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ІНСТРУМЕНТІВ ШІ В БІЗНЕС-АНАЛІТИКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВИХ ЗМІН (стор. 43–54)

Репіна І. М., Будяев М. О., Ничипорук О. Ю., Якушева Н. В., Андрющенко А. Д., Близнюк А. С., Мазур Ю. В.

Об'єктом дослідження є процеси формування, аналізу, обробки та аналізу інформації бізнес-аналітики підприємства в умовах змін цифрового середовища. Проблема, що вирішується, полягає в необхідності обробки великого обсягу даних з метою прийняття якісних управлінських рішень та зниження економічних витрат. Актуальність дослідження зумовлена тенденціями розвитку цифрового середовища. В роботі розглянуто теоретико-прикладні аспекти та етапи розвитку бізнес-аналітики під впливом інструментів штучного інтелекту (ШІ). В роботі досліджено фундаментальні засади використання інструментів ШІ в аналітичних процесах підприємств та здійснено оцінку їх результативності. Методологічний апарат базується на використанні системного підходу, методах теоретичного та економіко-математичного модулювання. В результаті дослідження визначено, що впровадження інструментів ШІ створює позитивний ефект та знижує похибки в прогнозуванні (до 90%) на основі бізнес-аналізу. Відповідно, встановлено позитивний економічний результат, що доводить доцільність удосконалення бізнес-аналітики. Виявлено значне зростання ефективності таких бізнес-процесів як логістика (в розмірі 20–30%), маркетинг та зовнішньоекономічна діяльність підприємств. Менеджмент компаній вказує на скорочення додаткових витрат (до 92%), що сприяє вибору оптимальних стратегій розвитку. Ідентифіковані ключові бар'єри розвитку ШІ, до яких віднесено дефіцит кадрів та етика застосування цифрових платформ. Емпірично представлено, що це пов'язано з використанням лише 16% інструментів ШІ в управлінні підприємств. Для подальшої ефективної імплементації передбачено поетапну трансформацію управлінського середовища підприємств за рахунок поступового впровадження цифрових інструментів на постійній основі та створення в кінцевому результаті загальної цифрової екосистеми підприємства різних напрямів діяльності.

Ключові слова: цифрова трансформація, бізнес-аналітика, інтелектуальні алгоритми, прогнозування, моделювання, резильєнтність, алгоритмізація.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.357135

ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА ФІНАНСОВЕ УПРАВЛІННЯ ТА РОЗРОБКА МОДЕЛЕЙ ОЦІНЮВАННЯ ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ (стор. 55–64)

Антоненко В. М., Лизунова О. М., Попова О. Ю., Катранжи А. Л., Литвиненко А. Ю.

Об'єктом дослідження є фінансова цифровізація та ефективність її впливу на фінансове управління. Вирішувалась проблема визначення місії цифровізації та формалізація її впливу на фінансовий менеджмент.

Результати проведеного дослідження зводяться до такого:

- визначення місії цифровізації у менеджменті як реформування його інформаційного забезпечення;
- виокремлення двох систем менеджменту: цифрових і управлінських технологій, та наявність системного впливу першої на другу;
- оцінювання ефективності цифровізації з урахуванням економічних інтересів стейкхолдерів через використання показників: ефективність інвестицій у фінансову цифровізацію (ROI_f), ефективність фінансового менеджменту (Ef), рентабельність власного капіталу (ROE);
- факторний зв'язок між показниками: ROI_f → Ef → ROE;
- формалізація ROI_f, Ef, ROE для прибуткових підприємств та некомерційних організацій шляхом факторного моделювання та елімінування чинників, не пов'язаних із цифровізацією;
- механізм інтенсифікації управлінських процесів завдяки скороченню часу та витрат на управління, зростанню обсягів реалізації та чистого прибутку.

Оригінальність отриманих результатів полягає у: використанні системного підходу до визначення місії цифровізації менеджменту; конкретизації категорії ефективності через її апостеріорне визначення та врахування інтересів стейкхолдерів; формалізації показників ефективності цифровізації. Такий підхід дозволив вирішити зазначену вище проблему, що врегулює наукове сприйняття цифровізації менеджменту та перспектив її впровадження. У практичній діяльності напрацьовані методики дозволять об'єктивно оцінювати ефективність фінансової цифровізації та забезпечувати

активізацію інвестицій у цифрову трансформацію. Але їх практичне використання можливе за умови мотивації управлінського персоналу та розвитку системи управлінського обліку та звітності.

Ключові слова: фінансова цифровізація, цифрові технології, управлінські технології, фінансовий менеджмент, ефективність цифровізації, інформаційне забезпечення.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.356922

МОДЕЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НА ЗАСАДАХ СИНЕРГІЇ ЕФЕКТИВНОГО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЦИФРОВОГО ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (стор. 65–76)

Кирилюк О. В., Лаврук О. В., Доміна О., Цимбаленко Я. Ю., Дземішкевич І. О., Мельник Д. В., Коробко І. С., Надюк З. О., Дацій О. І., Костик Р. П.

Об'єктом дослідження є система публічного управління в сфері охорони здоров'я та її трансформаційні зміни під впливом цифровізації. Наразі в глобальному світовому просторі виникають все нові виклики для системи охорони здоров'я. До таких варто віднести всесвітні пандемії, активні бойові дії, міграційні зрушення та процеси, економічна нестабільність та цифрова трансформація. Саме тому забезпечення стійкості системи охорони здоров'я є критично важливим аспектом створення належних умов соціального добробуту населення. В роботі розглянуто систему управлінських рішень у медичній сфері, що розглядається як багатокомпонентна динамічна структура, яка має адаптивно реагувати на виклики зовнішнього оточення та умови невизначеності. В роботі обґрунтовано концептуальну модель стійкості системи охорони здоров'я на основі синергії публічного управління та обліково-аналітичного забезпечення. Модель ґрунтується на концепції адаптивної системної динаміки та зворотному зв'язку впливу, що дозволяє математично визначити рівень управлінських дій на рівень стійкості системи охорони здоров'я. Представлено результати аналізу серед п'яти країн (Україна, Польща, США, Німеччина та Естонія) за показниками: витрати на охорону здоров'я в ВВП, кадрове забезпечення та рівень цифровізації. Використані методології – кореляційно-регресійний аналіз, індексний метод, компаративний аналіз. Отримані результати засвідчили високий рівень причинно-наслідкових зв'язків та кореляційної залежності між цифровими інструментами та економічною результативністю з врахуванням верифікації даних за обліково-аналітичним забезпеченням (коефіцієнт Пірсона $r_{xy} > 0,85$ для країн лідерів), які підтверджують доречність їх імплементації. Отримані дані інтегрованого індексу стійкості системи охорони здоров'я (IS зокрема для України зросли на 0,28) підтверджують, що впровадження інструментів публічного управління в охорону здоров'я дозволяє перейти до її проактивного управління.

Ключові слова: e-health, безбар'єрність, стійкість, цифровий розвиток, публічні інституції, драйвер модернізації, кореляційно-регресійна модель.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.358139

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ДИНАМІКИ ДЕГРАДАЦІЇ ТА ПРЯМИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВТРАТ АГРОСЕКТОРУ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ, СПРИЧИНЕНИХ ВОЄННИМИ ДІЯМИ (стор. 77–87)

Бутко М. П., Бутко І. М., Маковейчук О. М., Тютюнник В. А., Худов Г. В.

Об'єктом дослідження є процес оцінювання динаміки деградації та прямих економічних втрат агросектору. Гіпотеза дослідження базується на припущенні, що регресійна модель здатна забезпечити достовірну короткострокову оцінку (з лагом в 1 рік) фактичного стану землекористування.

Удосконалена методика оцінювання динаміки деградації та прямих економічних втрат агросектору, на відміну від відомих, передбачає наступні етапи:

- аналіз динаміки каналів Red та NIR у межах району дослідження для виявлення закономірностей деградації агрофітоценозів;
- визначення статистичного критерію структурної впорядкованості ландшафту (OSI) для диференціації цільових посівів від рудеральної рослинності;
- проведення лінійного регресійного аналізу для визначення площ активного виробництва на основі спектральних характеристик супутникових даних.

Проведені експериментальні дослідження щодо оцінювання обсягів прямих економічних втрат агросектору за період 2022–2025 рр. Аналіз динаміки спектральних каналів за 2016–2025 рр. показав, що починаючи з 2022 року, спостерігається ефект «ножиць» – стійке зростання середнього по каналу Red і падіння NDVI, що є ознакою виведення земель з обробітку. У довоєнний період значення OSI були в діапазоні 0,3–0,7, а починаючи з 2022 року стали від'ємними (близько –1,5), що відповідає втраті структурної цілісності агроландшафту. Розраховані прямі економічні втрати агросектору Київської області (Україна) за 2022–2025 рр. становлять 491,7–548,11 млн дол залежно від методу розрахунку. Розрив між офіційною статистикою та розрахунковим методом (37,26 млн дол) відповідає врожаю, який був засіяний, але не зібраний через воєнні загрози.

Ключові слова: динаміка деградації агросектору, супутникові дані, вегетаційні індекси, ефект «ножиць», індекс структурної впорядкованості, прямі економічні втрати.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.357878

УДОСКОНАЛЕННЯ ТИПОЛОГІЇ ТОКЕНІЗОВАНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ (стор. 88–97)

Манойленко О. В., Кузнецова С. О.

Об'єктом дослідження є процес емісії та обігу токенізованих реальних активів (RWA), як основи формування цифрових фінансових інструментів. Проблемою є прогалини у типологізації цифрових фінансових інструментів, як базису для розширення їх емісії та обігу. Методи контент-аналізу наукової літератури та дескриптивної статистики панельних даних, також методи порівняння та синтезу, типології та кластеризації виступають методичною основою даного дослідження, реалізовані на базі статистичних даних баз даних Statista та Market cap. Проаналізовано динаміку та зміну структури ринку токенізованих реальних активів, визначено кластери пов'язаних теоретичних досліджень. Обґрунтовано стрімке зростання ринку токенізованих цифрових фінансових інструментів, що переходить від стадії «прийняття» до стадії «становлення». В їх структурі виділено два класи: платіжні та інвестиційні. Платіжні проходять стадію експоненціального зростання та за загальною вартістю обігу вже обійшли традиційні платіжні системи. Інвестиційні тільки запроваджуються на фінансовому ринку. Узагальнення теоретичних досліджень дозволило виділити наступні контури токенізації реальних активів: правовий, технологічний, інформаційний. Це стало у підґрунті виділення етапів емісії та обігу токенізованих реальних активів та формування їх топології. Практична значущість результатів полягає в визначенні типологізації токенізованих RWA, що дозволяє проводити їх стандартизацію, формувати регуляторні рамки та персоналізувати фінансові інструменти та платіжні сервіси. Запропонована типологія зв'язує реальні активи різних класів, враховує юридичні особливості функціонування фінансових ринків, технологічні стандарти та визначає ключових учасників цифрових екосистем. Такий підхід дозволяє адаптувати/синхронізувати ключові елементи сформованої цифрової фінансової архітектури та регуляторного й нормативного забезпечення.

Ключові слова: фінанси, цифрова фінансова екосистема, токенізовані фінансові інструменти, фінансові технології, цифрова трансформація, токенізація.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.357883

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ESG-УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ ЦИФРОВОЇ АНАЛІТИКИ (стор. 98–111)

Князь О. В., Перерва П. Г., Георгіаді Н. Г., Вільгуцька Р. Б., Передало Х. С.

Об'єктом дослідження є процес формування системи ESG-управління на основі цифрової аналітики (ЦА). У дослідженні розглянуто проблему впровадження ціннісних орієнтирів сталого розвитку в аграрній сфері через механізми ESG-орієнтованого управління ресурсами із використанням інструментів ЦА. Теоретична та прикладна частини роботи спираються на поєднання системного бачення досліджуваної проблеми, аналітичних процедур, порівняльного аналізу та економіко-математичного інструментарію. Емпіричну основу дослідження сформовано за рахунок аналізу даних за 2020–2024 рр. До розгляду залучено звітність агропродовольчих компаній, матеріали міжнародних інституцій, а також документи ЄС, що регламентують питання цифровізації у ланцюгах постачання продовольства. На цій базі проведено економіко-статистичний аналіз, спрямований на оцінювання ролі ЦА у формуванні системи ESG-управління аграрного сектору. Використано економіко-математичне моделювання для виявлення взаємозв'язків між ефективністю використання ресурсів підприємствами та результативністю їх діяльності за ESG-критеріями. Отримані результати дозволили встановити, що під час формування ESG-орієнтованого управління ЦА може виступати важливим інструментом перетворення первинної інформації про використання природних ресурсів у систему вимірюваних ESG-індикаторів. Такі показники можуть використовуватись як у внутрішньому управлінні підприємствами, так і під час аудиту чи порівняння результатів діяльності у різні періоди. Розроблена в роботі модель була апробована на матеріалах аграрного сектору України. Результати її застосування засвідчили наявність стійкого взаємозв'язку між рівнем ресурсної ефективності виробництва, економічними результатами діяльності та екологічними параметрами, що входять до структури ESG.

Ключові слова: сталий розвиток, аграрний сектор, ESG-управління, цифрова аналітика, CSRD.

РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.357179

ВИРОБНИЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ: ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ТА ЕМПІРИЧНА ВЕРИФІКАЦІЯ (стор. 112–123)

Кузенко Т. Б., Береза В. В., Сабаш І. О., Гарбажій К. С., Цюпак В. П., Матвеев П. М., Селіхов С. В.

Об'єктом дослідження виступають процеси забезпечення безпеки агропромислового комплексу (АПК) України в умовах конкурентного середовища. У роботі вирішується проблема недостатньої розробленості механізму взаємозв'язку між виробничим потенціалом, рівнем конкуренції та фінансовою стійкістю галузі. Крім того, акцентується увага на відсутності кількісної оцінки впливу виробничих факторів на рівень фінансової уразливості АПК. Робота була направлена на теоретичне обґрунтування концептуальних засад комплексної моделі забезпечення безпеки АПК та кількісне визначення впливу індикаторів виробничих можливостей на питому вагу збиткових підприємств галузі протягом 2016–2023 рр. Результати демонструють, що середній показник фінансової уразливості галузі становив 23,75%, з фіксацією максимального значення на рівні 35,9% у 2022 р, що свідчить про високу нестабільність фінансових результатів. Проведений регресійний аналіз виявив обернену залежність між інвестиційною активністю та часткою збиткових підприємств, що знайшло відображення у коефіцієнтах при логарифмі інвестицій ($\ln(\text{Inv})$) – 50,64 для базової моделі та – 32,64 для лагової. Це й підтверджує фундаментальні економічні закономірності щодо стабілізаційного впливу розвитку виробничого потенціалу. При цьому, наявність позитивного коефіцієнта (1,63 та 2,10) у зв'язку з показниками врожайності виявляє диспаритет між рівнем фізичної продуктивності та фінансовою стабільністю суб'єктів господарювання. Визначальною характеристикою результатів є інтеграція системної концептуальної моделі забезпечення безпеки АПК з її емпіричною верифікацією на базі національних статистичних даних та із застосуванням багатофакторного регресійного аналізу. Сфера практичного застосування результатів охоплює формування інвестиційної політики, розробку механізмів модернізації виробництва та інструментів посилення фінансової стійкості АПК в умовах конкуренції та геополітичних ризиків.

Ключові слова: безпека, агропромисловий комплекс, виробничий потенціал, фінансова стійкість, конкурентне середовище, продуктивність, фінансова безпека.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.358669

ОЦІНКА ВПЛИВУ РІЗНИХ ТИПІВ ПРОГРАМ ЛОЯЛЬНОСТІ НА УТРИМАННЯ КЛІЄНТІВ НА СПОЖИВЧОМУ РИНКУ ГРУЗІЇ (стор. 124–129)

Maia Seturi, Davit Jogleidze, Mariami Seturi

Об'єктом дослідження є споживчий ринок Грузії, компанії, що беруть участь у ньому, та їхні клієнти, які беруть участь у різних програмах лояльності. У ході дослідження вирішено проблему узагальнення та систематизації результатів маркетингових досліджень щодо утримання клієнтів за допомогою програм лояльності. Встановлено, що основними факторами зростання кількості лояльних клієнтів є розробка спеціальних програм та їх ефективне використання.

В роботі показано, що підвищення ефективності витрат на програми лояльності є складним завданням. Залучення нових або більшої кількості клієнтів є дорогим порівняно з утриманням існуючих клієнтів.

У дослідженні розглядаються концептуальні аспекти розробки програм лояльності, аналізуються думки різних вчених та фахівців у цьому напрямку. На основі достовірного джерела інформації створено чітку картину поточної ситуації в Грузії в цьому напрямку. Було проведено опитування споживачів.

Визначено, що різні типи програм лояльності мають значний вплив на утримання клієнтів та формування лояльності до бренду. Також було визначено типи програм лояльності, які наразі є найефективнішими.

Дослідження показало, що не лише матеріальні стимули, а й емоційні мотиватори, такі як статус, ексклюзивність та персоналізація, суттєво впливають на поведінку споживачів.

Визначено, що програми лояльності слід розглядати не лише як інструмент стимулювання продажів, а й як інтегровану маркетингову платформу, що підтримує орієнтацію на клієнта. Враховуючи результати дослідження та рекомендації, компанії, що працюють на споживчому ринку Грузії, зможуть критично проаналізувати свої підходи до роботи зі споживачами на ринку, виявити свої слабкі сторони в цьому плані, а потім вжити реальних кроків для покращення ситуації.

Ключові слова: програми лояльності, види програм лояльності, утримання клієнтів, маркетинг взаємовідносин.